

Folder: Vluchters, Verstoppers en Draggers

Binnen de groep van de zoogdieren heb je Vluchters, Verstoppers en Draggers.

Baby's van Vluchters worden min of meer 'af' geboren. Denk hierbij aan paarden, koeien, herten (Bambi!): ze worden geboren, afgelikt en binnen een half uur na de geboorte kunnen ze al staan en lopen. Dit is hun manier om de kwetsbare jongen te beschermen tegen roofdieren. De melk van Vluchters is vooral heel eiwitrijk, zodat spieren en botten snel opgebouwd worden.

Verstoppers leggen hun jongen in een nest, komen enkele malen per dag bij ze om ze te voeden en zijn de rest van de tijd op jacht naar voedsel. Denk hierbij bijvoorbeeld aan katten. De melk van Verstoppers bevat veel vet, om de jongen lange tijd achter elkaar verzadigd te houden. De jongen van Verstoppers houden zich stil op de momenten dat de moeder er niet is, zodat ze niet worden ontdekt door roofdieren.

De baby's van Draggers worden min of meer 'onaf' en hulpeloos geboren, en zijn voor hun veiligheid en verzorging afhankelijk van de moeder/ouders. Denk hierbij aan vrijwel alle primaten, zoals gorilla's en ook de mens. De melk van Draggers bevat vooral veel koolhydraten om de hersenen snel te laten rijpen, maar de jongen blijven lichamelijk nog lang hulpeloos. Als ze alleen gelaten worden zijn ze kwetsbaar voor roofdieren, en ze zullen dan ook alarm slaan(=huilen) om te zorgen dat hun moeder, die ze zijn kwijtgeraakt, hen zo snel mogelijk weer kan vinden. Hun verdediging tegen gevaar moet van de moeder komen en die 'hoort' dan ook continue bij ze in de buurt te zijn.

De mens behoort overduidelijk tot de dragers (kijk bijvoorbeeld naar de melksamenstelling). Maar wij gedragen ons vaak als verstoppers: we leggen de baby in een eigen bedje in een andere kamer, en we verwachten dat hij zich een paar uur stil zal houden. Wij weten namelijk dat hier geen roofdieren zijn en dat de baby veilig is in zijn eigen bedje... maar de baby weet dat niet! Een baby is een bundeltje impulsen, reflexen en instincten. Dat wij de laatste paar eeuwen geen roofdieren meer in onze omgeving hebben, kan een baby niet weten. Op het moment dat hij 'veilig' in zijn bedje ligt, is er voor hem iets helemaal mis: zijn moeder is er niet om hem te beschermen en dus is hij onveilig! Groot Alarm! Mama, waar ben je?...

Inmiddels is uit de wetenschap bekend dat de hersens van baby's het beste groeien door zo min mogelijk stress. Dat houdt in dat er de eerste jaren zo veel mogelijk lichaamscontact en zo min mogelijk separatie moet zijn. Een van de vele fantastische links is deze; <https://www.psychologytoday.com/blog/moral-landscapes/201112/dangers-crying-it-out>

We behandelen onze kinderen dus natuurlijk als we ze zoveel mogelijk lichaamscontact bieden, dus door ze veel te dragen (draagdoeken/draagzakken), door ze bij ons te laten slapen, en door borstvoeding te geven. Door eigenlijk altijd te reageren op de signalen van je kindje. Door gewoon zoveel mogelijk samen te zijn.